

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLINGS FÖRDRAGSSERIE

Utgiven i Helsingfors den 11 november 2019

80/2019

(Finlands författningssamlings nr 1058/2019)

Statsrådets förordning om protokollet om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

I enlighet med statsrådets beslut föreskrivs med stöd av lagen om protokollet om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (1028/2018):

1 §

Det i Helsingfors den 29 augusti 2018 ingångna protokollet om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (FördrS 26/1997) träder i kraft den 28 november 2019 så som därom har överenskommit.

Protokollet har godkänts av riksdagen den 6 november 2018 och godkänts av republikens president den 23 november 2018.

2 §

De bestämmelser i protokollet som inte hör till området för lagstiftningen är i kraft såsom förordning.

3 §

Lagen om protokollet om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (1028/2018) träder i kraft den 28 november 2019.

Ålands lagting har gett sitt bifall till att lagen träder i kraft i landskapet.

4 §

Denna förordning träder i kraft den 28 november 2019.

Helsingfors den 7 november 2019

Kommun- och ägarstyrningsminister Sirpa Paatero

Konsultativ tjänsteman Anders Colliander

PROTOKOLL

om ändring i avtalet mellan de nordiska länderna för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet

Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

– som önskar ingå ett protokoll om ändring i avtalet den 23 september 1996 för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet, såsom ändrat genom protokoll den 6 oktober 1997 och protokoll den 4 april 2008 (i det följande benämnt ”avtalet”),

– som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens, har kommit överens om följande:

Artikel I

Avtalets preambel utgår och ersätts av följande:

”Danmarks regering tillsammans med Färöarnas landsstyre samt Finlands, Islands, Norges och Sveriges regeringar,

som önskar ingå avtal för att undvika dubbelbeskattning beträffande skatter på inkomst och på förmögenhet (i det följande benämnt ”avtalet”), utan att skapa förutsättningar för icke-beskattning eller minskad skatt genom skatteundandragande eller skatteflykt (däri inbegripet genom så kallad ”treaty shopping”, som syftar till att personer med hemvist i en stat som inte är part till detta avtal indirekt ska åtnjuta förmåner enligt detta avtal),

som konstaterar att i fråga om Färöarna handhavandet även i förhållande till utlandet av de sakområden som omfattas av detta avtal hör till Färöarnas självstyrelsekompetens, har kommit överens om följande:”

Artikel II

I artikel 26 (Allmänna beskattningsregler) införs följande nya stycke 4:

”4. Utan hinder av övriga bestämmelser i detta avtal ska en förmån enligt avtalet inte kunna åtnjutas i fråga om en inkomst eller en förmögenhetstillgång, om det med hänsyn till alla relevanta omständigheter rimligen kan antas att ett av de huvudsakliga syftena med det arrangemang eller den transaktion som direkt eller indirekt resulterade i förmånen var att komma i åtnjutande av förmånen. Detta gäller dock inte om det fastställs att åtnjutandet av förmånen under dessa omständigheter är i enlighet med avtalets ändamål och syfte.”

Artikel III

Stycke 1 i artikel 28 (Förfarandet vid ömsesidig överenskommelse) utgår och ersätts av följande bestämmelser:

”1. Om en person anser att i en eller flera av de avtalsslutande staterna vidtagits åtgärder som för honom medför eller kommer att medföra beskattning som strider mot bestämmelserna i detta avtal, kan han, utan att detta påverkar hans rätt att använda sig av de rättsmedel som finns i dessa staters interna rättsordningar, lägga fram saken för den behöriga myndigheten i

någon av de avtalsslutande staterna. Saken ska läggas fram inom fem år från den tidpunkt då personen i fråga fick vetskap om den åtgärd som givit upphov till beskattning som strider mot bestämmelserna i avtalet.”

Artikel IV

Stycke 2 i protokollsanteckning X (till artikel 25) i protokollet till avtalet utgår och ersätts av följande bestämmelser:

”2. Bestämmelserna i artikel 25 stycke 2 punkt c) kan upphävas på begäran av Färöarna.

Begäran om en sådan ändring görs på diplomatisk väg genom underrättelse till envar av de andra avtalsslutande staterna. Ändringen träder i kraft trettionde dagen efter den då samtliga andra avtalsslutande stater erhållit sådan underrättelse och dess bestämmelser tillämpas i fråga om skatt som påförs för beskattningsår som börjar den 1 januari det år som följer närmast efter den dag då ändringen träder i kraft eller senare.”

Artikel V

1. Detta protokoll träder i kraft den trettionde dagen efter den dag då samtliga avtalsslutande stater har meddelat det finska utrikesministeriet att protokollet har godkänts. Det finska utrikesministeriet underrättar de övriga avtalsslutande staterna om mottagandet av dessa meddelanden och om tidpunkten för protokollets ikraftträdande.

2. Efter protokollets ikraftträdande tillämpas dess bestämmelser på skatter som tas ut för beskattningsår som börjar den 1 januari det kalenderår som följer närmast efter det år då protokollet träder i kraft eller senare.

3. Detta protokoll ska förbli i kraft så länge avtalet är i kraft.

Originalexemplaret till detta protokoll deponeras hos det finska utrikesministeriet, som tillställer de övriga avtalsslutande staterna bestyrkta kopior därav.

Till bekräftelse härav har de vederbörligen befullmäktigade ombuden undertecknat detta protokoll.

Som skedde i Helsingfors den 29 augusti 2018 i ett exemplar på danska, färöiska, finska, isländska, norska och svenska språken, varvid på svenska språket utfärdades två texter, en för Finland och en för Sverige, vilka samtliga texter har samma giltighet.